

РЕШЕНИЕ

№ 4603

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 06.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арnaudова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5162** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 107 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба с вх. № 12500 от 23.05.2012 г. по описа на Административен съд София-град подадена от Г. Е. М. срещу акт за установяване на задължение (АУЗ) по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 296 от 23.12.2011 г. издаден от младши инспектор в отдел „Местни данъци и такси С. - Т.“ („МДТСТ“) в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ („ПАМДТ“) при Столична община (СО), мълчаливо потвърден от директора на дирекция „ПАМДТ“ при СО.

Жалбоподателят сочи, че оспорения акт е постановен в нарушение на закона и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Излага, че административният орган издал обжалвания акт, без да отчете погасяването на част от задълженията му по давност, както и без да приспадне извършените от него плащания. Излага, че задълженията му за данък недвижими имоти (ДНИ) и такса битови отпадъци (ТБО) за периода 2005 г. до 2011 г. са изцяло погасени. Соци, че с внесените суми е посочено какво се погасява. Предвид изложеното моли АУЗ да бъде отменен, както и да му се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът - Директорът на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община, не е изразил становище по жалбата.

Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните,

приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че жалбоподателят е собственик на 1/2 ид. част от жилище находящо се в [населено място], [улица], [жилищен адрес] 0 с Р. 70, 19 кв.м. и мазе 1, 67 кв.м. Посоченият имот е деклариран с декларация по чл. 14, чл. 27 и пар. 2 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на ЗМДТ № 86037 от 28.05.1998 г., по която е открита данъчна партида № 5607026414002.

С молба вх. № 0800/443 от 25.08.2011 г. на Г. Е. М. е направил искане да бъдат заличени старите му задължения до 01.01.2005 г. към имот с партиден номер 5607026414002 поради изтекла погасителна давност, както и дължимите тригодишни лихви за периода 2008 г. – 2011 г. Към молбата са приложени четири броя платежни нареждания.

Видно от платежни нареждания от 09.10.2009 г., от Г. Е. М. са внесени сумите от 118, 00 лв. за „данък недв. имущество“ и 270, 00 лв. за „такса смет“ по партиден № 5607026414002. В платежните нареждания, като период за който се плаща задължението е посочен 31.12.2004 г. – 31.12.2009 г.

Видно от платежни нареждания от 18.07.2011 г., от Г. Е. М. са внесени сумите от 73, 08 лв. за „данък сгради“ и 124, 72 лв. за „такса смет“ по партиден № 5607026414002. В платежните нареждания, като период за който се плаща задължението е посочен 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г.

С оспорения АУЗ № 296 от 23.12.2011 г. издаден от младши инспектор в отдел „МДТСТ“ в дирекция „ПАМДТ“ при СО, за имот партиден № 5607026414002, на Г. Е. М. е определен ДНИ за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г. в размер на 171, 65 лв. След приспадане на внесени от лицето суми е определена дължимата сума за довносяне в размер на 56, 47 лв. и лихви за забава към 23.12.2011 г. в размер на 73, 47 лв., както следва по години:

- за 2006 г. – лихви в размер на 10, 46 лв.;
- за 2007 г. – лихви в размер на 14, 02 лв.;
- за 2008 г. – лихви в размер на 18, 26 лв.;
- за 2009 г. – лихви в размер на 15, 39 лв.;
- за 2010 г. 19, 93 лв. главница и 8, 71 лв. – лихви;
- за 2011 г. 36, 54 лв. главница и 6, 90 лв. – лихви.

С АУЗ е определена ТБО за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г. в размер на 346, 50 лв. След приспадане на внесени от лицето суми е определена дължимата сума за довносяне в размер на 238, 71 лв. и лихви за забава към 23.12.2011 г. в размер на 261, 03 лв., както следва по години:

- за 2006 г. – лихви в размер на 39, 06 лв.;
- за 2007 г. – лихви в размер на 50, 30 лв.;
- за 2008 г. 50, 54 лв. главница и 62, 08 лв. – лихви;
- за 2009 г. 63, 09 лв. главница и 50, 56 лв. – лихви;
- за 2010 г. 62, 72 лв. главница и 32, 87 лв. – лихви;
- за 2011 г. 62, 36 лв. главница и 26, 16 лв. – лихви.

АУЗ е обжалван по реда на чл. 107, ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ пред директора на дирекция „ПАМДТ“ – СО и е мълчаливо потвърден, предвид неизпразването му в срок.

От ответника е представено писмено становище от издателя на АУЗ с вх. № на СО 9305-10-5(7) от 12.10.2012 г. В него е посочено, че по подадено заявление от М. с вх. № № 0800-443 от 25.08.2011 г., на основание чл. 171, ал. 1 от ДОПК, по давност са

погасени лихви в размер на 144, 91 лв. (в т.ч. лихви за ДНИ 32, 25 лв. за периода 1998 г. – 2005 г. и лихви за ТБО 112, 66 лв. за периода 1998 г. – 2005 г. Остават за погасяване лихвите влизаци в 5 годишния давностен срок (т.е. за периода 01.01.2006 г. – 31.12.2011 г.). С извлечение № 197 от 09.10.2009 г. са погасени само главници от дължими данъци от 1998 г. до 2008 г.

В хода на съдебното производство, по искане на жалбоподателя, е допусната съдебно-счетоводна експертиза. В заключението на експертизата е изготвено от вещото лице С. С. Н., е посочено, че съгласно записванията по данъчната партида на жалбоподателя, размерът на дължимите задължения за периода от 31.12.2004 г. до 31.12.2012 г. е 233, 90 лв. – ДНИ и 503, 38 лв. – ТБО.

От приетото по делото заключение по допълнителна съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице С. Г. Д. – К. се установява, че дължимият от Г. Е. М. ДНИ за имот с партиден № 5607026414002 за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2011 г. и размера на дължимите лихви към 23.12.2011 г. – общо и по години, ако се приеме, че със сумата по платежно нареждане от 09.10.2009 г. и със сумата по платежно нареждане от 19.07.2011 г. той е погасил най-старите си задължения за ДНИ, включително възникнали такива преди 01.01.2006 г. и съществуващи към момента на съответното плащане в следната последователност за всяка конкретна година: главница, лихви, разноски е в следния размер: 121, 80 лв. – главница и 19, 75 лв. – лихви към 23.12.2011 г. Вещото лице е посочило дължимите от М. суми за ДНИ по години и дължимите лихви, както следва:

- за 2008 г. ДНИ – 11, 55 лв. и 4, 11 лв. – лихви;
- за 2009 г. ДНИ – 36, 96 лв. и 9, 21 лв. – лихви;
- за 2010 г. ДНИ – 36, 75 лв. и 5, 24 лв. – лихви.
- за 2011 г. ДНИ – 36, 54 лв. и 1, 19 лв. – лихви.

Съгласно заключението на вещото лице дължимата от Г. Е. М. ТБО за имот с партиден № 5607026414002 за периода от 01.01.2006 г. до 31.12.2011 г. и размера на дължимите лихви към 23.12.2011 г. – общо и по години, ако се приеме, че със сумата по платежно нареждане от 09.10.2009 г. той е погасил задълженията си за ТБО и дължимите върху тях лихви за периода 31.12.2004 г. – 31.12.2009 г. – съразмерно за всяка година от посочения период, а със сумата по платежно нареждане от 19.07.2011 г. той е погасил задълженията си за ТБО и дължимите върху тях лихви за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. - съразмерно за всяка година от посочения период, без да се отчитат евентуално дължими за имота ТБО и лихви за периода преди 01.01.2004 г. е в следния размер: 172, 57 лв. – главница и 22, 06 лв. – лихви. Вещото лице е посочило дължимите от М. суми за ТБО по години и дължимите лихви, както следва:

- за 2009 г. ТБО – 47, 49 лв. и 11, 14 лв. – лихви;
- за 2010 г. ТБО – 62, 72 лв. и 8, 91 лв. – лихви;
- за 2011 г. ТБО – 62, 36 лв. и 2, 01 лв. – лихви.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град, I-во отделение, 42-ри състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания акт, имаща право и интерес от оспорването, след изчерпване на възможността за обжалване на акта по административен ред и като подадена в срок е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл.160, ал. 2 от ДОПК, приложим в настоящото производство на основание чл. 144, ал. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, съдебният контрол за

законосъобразност на актовете по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, обхваща проверка на всички условия за редовно действие на издадения административен акт - дали актът е издаден от компетентен и в установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Считано от 01.01.2011 г. чл. 96 от ЗМДТ предвижда, че установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършва по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Съгласно чл. 4, ал. 1 ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

Атакуваният АУЗ е издаден от компетентен орган – служител в общинската администрация, заемащ длъжността младши експерт в отдел „МДТ – С. - Т.” в дирекция „ПАМДТ“ при СО, оправомощен с права на орган по приходите по смисъла на чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, по силата на т. 5 от заповед № РД-09-3917 от 21.10.2008 г. на кмета на СО. Актът е съставен по декларация, без извършване на ревизия. Обжалван е по административен ред пред компетентния орган – директор на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична община, по което обжалване е формирано мълчаливо потвърждение, поради непроизнасяне в срок на компетентния решаващ орган. Съдът намира, че обжалваният АУЗ е издаден при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, в установената от закона писмена форма и е мотивиран от правна и фактическа страна, което позволява на съда да извърши проверка относно материалната му законосъобразност.

В административното и съдебното производство от жалбоподателя не са направени твърдения и не са представени доказателства за неправилно определяне на размера на дължимите за процесния имот ДНИ и ТБО. Всички възражения на жалбоподателя са основани на погасяването им по давност и предвид извършените от него плащания.

По отношение ДНИ:

Съгласно нормата на чл. 163, ал. 1 от ДОПК публичните вземания (каквито са оспорените с жалбата в настоящето производство задължения за ДНИ) се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго. Видно от чл. 169, ал. 4 от ДОПК (в релевантната редакция) задълженията за данъци се погасяват по реда на възникването им, а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява. Нормата на чл. 169, ал. 4 от ДОПК определя реда на погасяване за задължението за данъци съобразно момента на възникването им, като в този смисъл разпоредбата следва да се има предвид и по отношение задължението за лихви, като акцесорно публично задължение, следващо главното такова.

Видно от АУЗ и заключенията по приетите съдебно-счетоводни експертизи, задължението на жалбоподателя за ДНИ за имот с партиден № 5607026414002 е както следва: от 1998 г. до 2003 г. – 49, 98 лв., за 2004 г. – 13, 00 лв., за 2005 г. – 12, 92 лв., за 2006 г. – 16, 71 лв., за 2007 г. – 19, 93 лв., за 2008 г. – 24, 77 лв., за 2009 г. – 36, 96 лв., за 2010 г. – 36, 75 лв., за 2011 г. – 36, 54 лв. С платежно нареждане от 09.10.2009 г., от М. е внесена сумата от 118, 00 лв. за „данък недв. имущество“ по партиден № 5607026414002. В платежното нареждане, като период за който се плаща задължението е посочен 31.12.2004 г. – 31.12.2009 г. Видно от платежно нареждане от 19.07.2011 г., от М. е внесена сумата от 73, 08 лв. за „данък сгради“ по партиден №

5607026414002. В платежното нареждане, като период за който се плаща задължението е посочен 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. Предвид нормата на чл. 169, ал. 4 от ДОПК, направеното от жалбоподателя изявление относно поредността на погасяването на ДНИ за процесния имот не следва да се взема предвид и с постъпилите от лицето плащания следва да бъдат погасени най-старите задължения за ДНИ. Възражението за изтекла погасителна давност също не следва да се взема предвид, поради това, че то е направено на 25.08.2011 г. – след плащането на дължимите от суми с платежни нареждания от 09.10.2009 г. и от 19.07.2011 г.

При така направените от жалбоподателя плащания, видно от заключението на вещото лице К., дължимите от М. суми за ДНИ са в размер общо на 121, 80 лв. – главница и 19, 75 лв. – лихви към 23.12.2011 г. от които:

- за 2008 г. ДНИ – 11, 55 лв. и 4, 11 лв. – лихви;
- за 2009 г. ДНИ – 36, 96 лв. и 9, 21 лв. – лихви;
- за 2010 г. ДНИ – 36, 75 лв. и 5, 24 лв. – лихви.
- за 2011 г. ДНИ – 36, 54 лв. и 1, 19 лв. – лихви.

С АУЗ са определени като дължими от лицето суми за ДНИ в общ размер на 56, 47 лв. и лихви за забава към 23.12.2011 г. в размер на 73, 47 лв., от които:

- за 2006 г. – лихви в размер на 10, 46 лв.;
- за 2007 г. – лихви в размер на 14, 02 лв.;
- за 2008 г. – лихви в размер на 18, 26 лв.;
- за 2009 г. – лихви в размер на 15, 39 лв.;
- за 2010 г. 19, 93 лв. главница и 8, 71 лв. – лихви;
- за 2011 г. 36, 54 лв. главница и 6, 90 лв. – лихви.

Предвид установеното от вещото лице АУЗ следва да се отмени в частта с която с него са установени задължения за лихви върху ДНИ, за сумата над 19, 75 лв. до пълния установени размер от 73, 47 лв., както следва по години:

- за 2006 г. – за пълния установен с АУЗ размер на дължими лихви от 10, 46 лв.
- за 2007 г. - за пълния установен с АУЗ размер на дължими лихви от 14, 02 лв.
- за 2008 г. – с АУЗ не са определени задължения за ДНИ, но видно от заключението на вещото лице същите са в размер на 11, 55 лв. Предвид обаче забраната за влошаване положението на жалбоподателя, АУЗ не следва да бъде изменян в посока определяне на дължим ДНИ за посочената година. Същият следва да бъде отменен в частта на установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 4, 11 лв. до пълния установен размер от 18, 26 лв.;
- за 2009 г. – с АУЗ не са определени задължения за ДНИ, но видно от заключението на вещото лице същите са в размер на 36, 96 лв. Предвид обаче забраната за влошаване положението на жалбоподателя, АУЗ не следва да бъде изменян в посока определяне на дължим ДНИ за посочената година. Същият следва да бъде отменен в частта на установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 9, 21 лв. до пълния установен размер от 15, 39 лв.;
- за 2010 г. – с АУЗ са определени задължения за ДНИ в размер на 19, 93 лв., но видно от заключението на вещото лице същите са в размер на 36, 75 лв. Предвид обаче забраната за влошаване положението на жалбоподателя, АУЗ не следва да бъде изменян в посока определяне на дължим ДНИ за посочената година. Същият следва да бъде отменен в частта на установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 5, 24 лв. до пълния установен размер от 8, 71 лв.;
- за 2011 г. – с АУЗ са определени задължения за ДНИ в размер на 36, 54 лв., колкото

са и съгласно заключението на вещото лице, поради което АУЗ следва да бъде отменен единствено в частта на установения размер на дължими лихви за сумата над 1, 19 лв. до пълния установен размер от 6, 90 лв.

В останалата част жалбата срещу АУЗ по отношение на установените с него задължения за ДНИ и лихви върху тях се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на ТБО:

Видно от АУЗ и заключенията по приетите съдебно-счетоводни експертизи, задължението на жалбоподателя за ТБО за имот с партиден № 5607026414002 е както следва: за 2004 г. – 47, 66 лв., за 2005 г. – 47, 22 лв., за 2006 г. – 52, 35 лв., за 2007 г. – 53, 14 лв., за 2008 г. – 52, 84 лв., за 2009 г. – 63, 09 лв., за 2010 г. – 62, 72 лв., за 2011 г. – 62, 36 лв. С платежно нареждане от 09.10.2009 г., от М. е внесена сумата от 270, 00 лв. за „такса смет“ по партиден № 5607026414002. В платежното нареждане, като период за който се плаща задължението е посочен 31.12.2004 г. – 31.12.2009 г. С платежно нареждане от 19.07.2011 г., от М. е внесена сумата от 124, 72 лв. за „такса смет“ по партиден № 5607026414002. В платежните нареждания, като период за който се плаща задължението е посочен 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г.

Съгласно нормата на чл. 163, ал. 1 от ДОПК п

убличните вземания (каквито са оспорените с жалбата в настоящето производство задължения за ТБО) се събират по реда на този кодекс, освен ако в закон е предвидено друго. Нормата на чл. 169, ал. 3 от ДОПК предвижда, че при наличие на няколко публични вземания, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява пред съответния компетентен орган. Ако не е заявил това, те се погасяват съразмерно. Предвид посочената правна норма и заявеното в платежните нареждания от М., следва да се приеме, че с платежното нареждане от 09.10.2009 г. той е погасил дължимите от него ТБО и дължимите върху тях лихви за периода 31.12.2004 г. – 31.12.2009 г. – съразмерно за всяка година от посочения период, а със сумата от 124, 72 лв. по платежно нареждане от 18.07.2011 г. той е погасил задълженията си за ТБО и дължимите върху тях лихви за периода 01.01.2010 г. – 31.12.2011 г. - съразмерно за всяка година от посочения период. Направеното от М. възложение за изтекла погасителна давност не следва да се взема предвид, поради това, че същото е направено на 25.08.2011 г. – след плащането на дължимите от него суми с платежните нареждания от 09.10.2009 г. и от 19.07.2011 г.

При така направените от нея плащания, видно от заключението на вещото лице К. дължимите от М. суми за ТБО са в размер общо на 172, 57 лв. – главница и 22, 06 лв. – лихви, от които:

- за 2009 г. 47, 49 лв. главница и 11, 14 лв. – лихви
- за 2010 г. 62, 72 лв. главница и 8, 91 лв. – лихви
- за 2011 г. 62, 36 лв. главница и 2, 01 лв. – лихви

С АУЗ са определени като дължими от лицето суми за ТБО в общ размер на 238, 71 лв. и и лихви в размер на 261, 03 лв., от които:

- за 2006 г. – лихви в размер на 39, 06 лв.
- за 2007 г. – лихви в размер на 50, 30 лв.
- за 2008 г. 50, 54 лв. главница и 62, 08 лв. – лихви
- за 2009 г. 63, 09 лв. главница и 50, 56 лв. – лихви
- за 2010 г. 62, 72 лв. главница и 32, 87 лв. – лихви

- за 2011 г. 62, 36 лв. главница и 26, 16 лв. – лихви

Предвид изложеното АУЗ следва да се отмени в частта с която с него са установени задължения за ТБО за сумата над 172, 57 лв. до пълния установен размер от 238, 71 лв. и в частта на установените с него лихви за сумата над 22, 06 лв. до пълния установен размер от 261, 03 лв., както следва по години:

- за 2006 г. – за пълния установен с АУЗ размер на дължими лихви от 39, 06 лв.

- за 2007 г. - за пълния установен с АУЗ размер на дължими лихви от 50, 30 лв.

- за 2008 г. - за пълния установен с АУЗ размер на ТБО от 50, 54 лв. и за пълния установен с него размер на дължими лихви от 62, 08 лв.

- за 2009 г. за установения с АУЗ размер на ТБО за сумата над 47, 49 лв. до пълния установен размер от 63, 09 лв. и за установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 11, 14 лв. до пълния установен размер от 50, 56 лв.

- за 2010 г. - за установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 8, 91 лв. до пълния установен размер от 32, 87 лв.

- за 2011 г. - за установения с АУЗ размер на дължими лихви за сумата над 2, 01 лв. до пълния установен размер от 26, 16 лв.

В останалата част жалбата срещу АУЗ по отношение на установените с него задължения за ТБО и лихви върху тях се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По делото от жалбоподателя са направени разноси в общ размер на 480, 00 лв., от които 10, 00 лв. – за внесената от него държавна такса, 350, 00 лв. - за заплатеното адвокатско възнаграждение и 120, 00 лв. – за възнаграждение за вещите лица. При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, ответника следва да бъде осъден да възстанови направените от жалбоподателя разноси по делото, съразмерно на уважената част от жалбата, които възлизат на 273, 62 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 42-ри състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. Е. М. акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 296 от 23.12.2011 г. издаден от младши инспектор в отдел „Местни данъци и такси С. - Т.“ в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община, **в частта на установените с него лихви за данък за недвижими имоти** на Г. Е. М., както следва: за 2006 г. – за пълния установен размер от 10, 46 лв.; - за 2007 г. - за пълния установен размер от 14, 02 лв.; - за 2008 г. - за сумата над 4, 11 лв. до пълния установен размер от 18, 26 лв.; - за 2009 г. - за сумата над 9, 21 лв. до пълния установен размер от 15, 39 лв.; - за 2010 г. - за сумата над 5, 24 лв. до пълния установен размер от 8, 71 лв.; - за 2011 г. – за сумата над 1, 19 лв. до пълния установен размер от 6, 90 лв.; както и **в частта на установените с него главници и лихви за**

такса битови отпъдъци, както следва: - за 2006 г. – за пълния установен размер на дължими лихви от 39, 06 лв.; - за 2007 г. - за пълния установен размер на дължими лихви от 50, 30 лв.; - за 2008 г. - за пълния установен размер на ТБО от 50, 54 лв. и за пълния установен с размер на дължими лихви от 62, 08 лв.; - за 2009 г. - за установения размер ТБО за сумата над 47, 49 лв. до пълния установен размер от 63, 09 лв. и за установения размер на дължими лихви за сумата над 11, 14 лв. до пълния установен размер от 50, 56 лв.; - за 2010 г. - за установения размер на дължими лихви за сумата над 8, 91 лв. до пълния установен размер от 32, 87 лв.; - за 2011 г. - за установения размер на дължими лихви за сумата над 2, 01 лв. до пълния установен размер от 26, 16 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Е. М. срещу акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 296 от 23.12.2011 г. издаден от младши инспектор в отдел „Местни данъци и такси С. - Т.“ в дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община, мълчаливо потвърден от директора на дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община **в останалата част**.

ОСЪЖДА директора на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община да възстанови на Г. Е. М., с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес] вх. „А“, ап. 20, от бюджета на Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ при Столична община сума в размер на **273, 62 лв. (двеста седемдесет и три лева и шестдесет и две стотинки)**, представляваща направени по делото разноси, съразмерно на уважената част от жалбата.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: